

ԱՂԲԻԻՐԻՆ

Խաւարին ու լռութեան
Մէջ ո՛չ գիշերուան,
Երգ մ'ես քաղցրալուր,
Աչք՝ թախծոտ արտասուաթոր,
Դուն վճիտ աղբիւր:

Խաղաղ պարզ գիշերին,
Աստղերն ու լուսին,
Լուռ կը փշրուին
Զուրիդ մէջ փուլալ,
Աղբիւր աստեղափայլ...

Ոսկեփայլ աղբիւր ես այգաբացին,
Կու գան մեղմ հովերը փով ու կ'անցնին,
Զրափին՝ կ'երգեն ուռիներ,
Կը խշշան հալա՛րտ բարդիներ:

Կ'երթան հովին հետ երգելով
Զուրերդ առու գետ կարմած,
Ծիւեր ծաղիկներ ջրելով,
Ճամբուն՝ սպասող ծարսաւած:

Կ'երթան անցնելով ձորերէն,
Լերան փեշերուն քսուելով,
Կ'անցնին անտէլի կիրճերէն,
Բարին ու ժայռին բախելով:

Կ'երթա՜ն կը հեռանան
Խո՛ր կարօտով,
Բեկ յիշելով
Եւ լաւ օրե՛րն այն,
Կեանքն երէկուան...

Կը հեռանան, կ'երթան
Որ հասնին միանան
Մեր ջուրերուն, որ Սեւանայ
Զուրը լիճին, առատանայ...
Սեւանը խացտայ, չոխրի վանայ
Ծովը ստուերին տակ Ախթամարայ...

Եւ որքան հեռու այնքան դուն մօտ,
Կ'ըլլաս երա՛չ եւ սէր եւ կարօտ,
Դուն աղբիւր բարի,
Երգդ չմարի...:

Նոր Զելանտա

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՍՈՒՐԱՏԵԱՆ